

претърпяватъ заради душевно исцѣленіе и спасеніе. Незнаеме що ны е потребно; защо самы добро-то мразиме, като дѣца въ училище ученіе-то.

I.

Илія Пророкъ затваряше и отваряше небе-то като съ ключове, нѣкой колѣше съ ножъ, нѣкой изгаряше съ огънь отъ небе-то; но Царица Іезевела (жена на Царя Ахава III. Цар. 19, 2.) нити се убои, нити се покаи, но еще гоняше Пророка да го убие. Тѣй и чловѣческо сърдце, като се обучи въ злины заягва, и неможе да се умѣгчи за да струва добрини, но остава затвърдѣло като камъкъ; защо камъкъ-а колко и да го киснешъ неприема водж. Както слънце-то освѣщава земѣ-та; тѣй и ученіе-то просвѣщава добры-тѣ чловѣцы. Злый-а чловѣкъ, ако и добро ученіе да знае, но съсъ своѣ-та злоба подобенъ е на нечиста-та и блатна донка, коя-то размѣща увонява и бистра-та водж, що се въ неж влива.

Добрий-а чловѣкъ, сирѣчь кой-то какво-то знае ако казва и поучава съкыго; таквъ е подобенъ на добро-то животно петела, който цѣла нощ се друго нищо негрѣжи, освѣнь да разбужда работны-тѣ, щото и весь день имъ весело пѣе: но онѣзи що обычатъ да поспи-вать, ахъ! да быхъ можли, избили бѣхъ сички